

Sygn. akt: I C 184/24 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2024 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Glinkiewicz
Protokolant:	sekr.sąd. Katarzyna Stysiek

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2024 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. w T.

przeciwko (...) S. A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S. A. w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. S.K.A. w T. kwotę 3.998,50 zł (trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 września 2023r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.117 zł (tysiąc sto siedemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 184/24

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w T. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 3.997,50 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 19 września 2023 r. oraz zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że 23 czerwca 2023 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd O. (...) o nr rej (...) należący do R. W.. Pozwany co do zasady uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłacił kwotę 2.546,10 zł z tytułu kosztów wynajmu pojazdu. Powód zaznaczył, iż zgodnie z fakturą koszty najmu pojazdu wynosiły 6.543,60 zł, pojazd wynajmowany był przez 14 dób w stawce po 110 zł netto i 42 doby za stawkę 90 zł netto.

W dniu 11 grudnia 2023 r. w sprawie o sygn. I Nc 2923/23 wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Pozwany zaznaczył, iż w toku likwidacji poinformował poszkodowanego o możliwości organizacji pojazdu zastępczego oraz wysokości akceptowanych składek. Poszkodowany jednak wynajął pojazd zastępczy przed

zgłoszeniem szkody. Pozwany zakwestionował również okres najmu pojazdu wskazując iż zasadnym był okres najmu przez 23 dni.

Pismem z dnia 19 lutego 2023 r. powód wskazał daty zdarzeń składających się na okres najmu pojazdu. Dodał, iż w dniach 26-27.07, 1-3,7-8,11, 16-17.08.2023 r. monitował pozwanego do zapłaty odszkodowania oraz o naprawionym pojeździe. Pozwany dopiero po złożeniu skargi na likwidatora szkody wydał decyzję o przyjęciu odpowiedzialności za szkodę. Co do stawki wskazał, iż uszkodzony pojazd był z segmentu C. Poszkodowany otrzymał rabat w stosunku do stawek stosowanych w cenniku pozwanej przewidzianej dla pojazdów z tego segmentu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 czerwca 2023 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do R. W.. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. w W..

Bezsporne

W dniu 23 czerwca 2023 r. R. W. zawarł w (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną w T. umowę najmu pojazdu zastępczego - samochodu osobowego na czas nieokreślony z prawem do wypowiedzenia umowy w każdym czasie i za jednodniowym okresem wypowiedzenia. Stawka najmu wynosiła 110 zł netto przy okresie najmu od 1 do 14 dni oraz 90 zł netto w wypadku najmu przekraczającego 7 dni.

dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego - k.12

W dniu 23 czerwca 2023 r. szkoda została zgłoszona do (...) S.A. w W.. W dniu 3 lipca 2023 r. ubezpieczyciel dokonał oględzin pojazdu, 5 lipca 2023 przesłał kosztorys naprawy kwalifikując szkodę jako częściową. Dnia 6 lipca 2023 r. pojazd został odstawiony do zakładu naprawczego. Po dokonaniu częściowego demontażu konieczna okazały się dodatkowe oględziny pojazdu. W dniu 18 lipca 2023 r. ubezpieczyciel dokonał kolejnych oględzin pojazdu i 21 lipca 2023r. przesłał kosztorys naprawy pojazdu. W dniu 25 lipca 2023 r. do warsztatu dotarły wszystkie niezbędne części i przystąpiono do naprawy pojazdu. W dniu 1 sierpnia 2023 r. pojazd był gotowy do odbioru. Ubezpieczyciel był powiadomiony o naprawie pojazdu i wezwany do zapłaty odszkodowania. Z uwagi na brak wypłaty odszkodowania poszkodowany nie miał możliwości zapłaty za naprawę i odbioru pojazdu z warsztatu.

Dowód: oświadczenie poszkodowanego k. 14, wiadomości mailowe k. 17-24, 46-52, 73-84 , zeznania świadka M. S. z 22.04.24 r. 00:00:52-00:22:54

Dnia 8 sierpnia 2023r. R. W. złożył pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe.

Dowód: akta XC 1387/23

Dnia 17 sierpnia 2023 r. ubezpieczyciel wydał decyzję w przedmiocie wypłaty R. W. odszkodowania.

Dowód: wiadomość mailowa k. 53, decyzja k. 52, akta XC 1387/23

W dniu 18 sierpnia 2023 r. zostało wykonane badanie powypadkowe pojazdu należącego do R. W.. W dniu 18 sierpnia 2023r. poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy.

Bezsporne.

W dniu 18 sierpnia 2023r. powód wystawił fakturę za najem pojazdu zastępczego w łącznej wysokości 5.543 zł.

Dowód: faktura k. 13

W dniu 29 sierpnia 2023 r. (...) S.A. wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.546,10 zł.

Dowód: decyzja k. 10

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, akt sprawy XC 1387/23, zeznań świadka M. S..

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości.

W tym miejscu wskazać należy, iż pomimo zobowiązania Sądu strona pozwana nie złożyła akt szkody. Sąd ustalając stan faktyczny opierał się na dokumentach przedstawionych przez powoda, które nie były kwestionowane przez pozwanego.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. S. dotyczące wynajmu pojazdu pokrzywdzonemu, naprawy pojazdu uszkodzonego, przebiegu postępowania likwidacyjnego u pozwanego, informowania pozwanego o naprawieniu pojazdu i wzywaniu do wypłaty odszkodowania. Zeznania świadka były jasne, spójne i logiczne. Znajdują również odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się odszkodowania z tytułu naprawienia szkody w postaci kosztów poniesionych w związku z najmem pojazdu zastępczego. Strona pozwana kwestionowała czasookres wynajmu pojazdu zastępczego, a także wysokość stawki dobowej za jaką pojazd był wynajmowany zastosowaną przez powoda.

Jak wynika z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 z późn. zm., dalej jako ustawa). Zgodnie z art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 w/w ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenia mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361 – 363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy).

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, Nr 3, poz. 28, Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i art. 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, nienadających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady

– uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu.

W przekonaniu Sądu roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Pozwany jak już wskazano kwestionował czas trwania naprawy pojazdu. W tym miejscu przypomnieć należy, iż faktyczny okres najmu trwał 56 dni (tj. do dnia 23 czerwca d dnia 18 sierpnia 2023 r.) Nadto, co również jest bezsporne w niniejszej sprawie pozwany decyzję o przyznaniu i wypłacie odszkodowania za uszkodzenie pojazdu wydał dopiero 17 sierpnia 2023 r. po wniesieniu przez poszkodowanego pozwu o zapłatę odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe (akta sprawy XC 1387/23). Dodatkowo, jak wynika z zeznań świadka M. S., poszkodowany nie miał własnych środków, które mógł przeznaczyć na naprawę pojazdu. Okoliczność, że poszkodowany z odbiorem pojazdu czekać do momentu przyznania odszkodowania miała kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie. Poszkodowany nie miał środków na naprawę pojazdu, co więcej gdyby nawet takimi dysponował nie miał obowiązku ich angażować, co jest poglądem powszechnie już obowiązującym w orzecznictwie sądowym. Powód wykazał okoliczności pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania z pojazdu w związku z jego uszkodzeniem i brak środków na naprawę pojazdu, stąd poszkodowany oczekując na wypłatę ustalonego w kosztorysie pozwanego odszkodowania wstrzymał się z odbiorem pojazdu z warsztatu, używając dla zaspokojenia swoich codziennych potrzeb komunikacyjnych auta zastępczego. Podkreślenia wymaga, iż dla poszkodowanego do podjęcia decyzji o naprawie pojazdu istotna była wiedza o wysokości należnego odszkodowania. Pozwany w dniu 21 lipca 2023 r. przesłał drugi kosztorys dotyczący naprawy uszkodzonego pojazdu. Na jego podstawie przystąpiono do naprawy pojazdu. W dniu 1 sierpnia 2023 r. pojazd był gotowy do odbioru, z uwagi jednak na brak wpływu należnego odszkodowania poszkodowany nie miał możliwości odbioru pojazdu. Pozwany był informowany o naprawie pojazdu i wzywany do zapłaty odszkodowania. Dopiero po wniesieniu pozwu przez poszkodowanego nastąpiła wypłata środków i możliwy był odbiór pojazdu z warsztatu.

Podkreślić należy, iż pozwany nie może oczekiwać, iż lojalne zachowanie się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela będzie polegało na wykładaniu własnych pieniędzy na naprawę samochodu, dlatego też przy ustalaniu okresu naprawy pojazdu, a zatem również najmu pojazdu zastępczego należy uwzględnić to kiedy poszkodowany otrzymał należne odszkodowanie, które mógł przeznaczyć na zapłatę za wykonaną naprawę, a w przedmiotowej sprawie kiedy pozwany wydał decyzję ustalającą wysokość odszkodowania. Pokrzywdzony w ogóle nie miał możliwości wyłożenia własnych środków pieniężnych na naprawę pojazdu, mógł to uczynić dopiero ze środków uzyskanych od pozwanego tytułem odszkodowania. Wreszcie nawet posiadanie przez poszkodowanego oszczędności w odpowiedniej wysokości nie zobowiązywało by go na ich przeznaczenie na naprawę pojazdu. W istocie rzeczy dopiero otrzymanie przez poszkodowanego odszkodowania tytułem naprawienia szkody w postaci uszkodzenia pojazdu stanowi surogat dokonania naprawy pojazdu przez samego zobowiązanego do naprawienia szkody w związku z czym dopiero nieprzeznaczenie tego odszkodowania na naprawę pojazdu mogłoby uzasadniać zarzut najmowania pojazdu zastępczego ponad uzasadniony okres.

Ustalając uzasadniony czas najmu pojazdu Sąd uznał za zasadne przyjęcie okresu 56 dni. Wskazać przy tym należy, iż tak długi okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania z własnego pojazdu, jest okolicznością do której przyczyniła się strona pozwana, bowiem jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 23 czerwca 2023 r., dopiero zaś w dniu 17 sierpnia 2023 r. pozwany przesłał decyzję o przyznaniu odszkodowania i dokonał wypłaty środków. Bezczynność strony pozwanej w tym okresie jest elementem jej zawinienia i w żaden sposób nie może rodzić negatywnych skutków dla strony powodowej.

W ocenie Sądu wydatki powoda na najem pojazdu zastępczego należało uznać za uzasadnione, a także niewygórowane. Powód zastosował stawkę najmu 110 zł netto za okres najmu 1-14 dni oraz 90 zł netto za okres powyżej 14 dni. Nie było wątpliwości co do zasadności stawki 90 zł netto, gdyż taką wysokość stawki uznał pozwany w swojej decyzji z dnia 29.08.2023 r. (k. 10). Sąd zgodził się ze stroną powodową, iż mogła się ona domagać stawki 110 zł netto za pierwsze 14 dni wynajmu. Podkreślić należy, iż powszechne jest stosowanie przez wypożyczalnię pojazdów zróżnicowanych stawek w zależności od okresu najmu, co znajduje swoje uzasadnienie w ekonomice świadczonych usług wynajmu. Nadto zastosowane przez powoda stawki nie wykraczały poza stawki wynajmu pojazdów z tego samego segmentu C.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że w realiach sprawy niniejszej celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty najmu pojazdu zastępczego wyniosły 6.543,60 zł. Ubezpieczyciel wypłacił do tej pory kwotę 2.546,10 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Dlatego zgłoszone roszczenie podlegało uwzględnieniu w zakresie różnicy tj. co do kwoty 3.997,50 zł na podstawie art. 822 § 1 k.c. i art. 362 k.c. (punkt I).

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 k.c.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c., z którego wynika zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z jej treścią strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości tj. kwotę 1.117 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Na koszty te złożyły się: 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 200 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.